Termeljünk többet, gazdaságosabban

Takarékos emberek a DÉMA szabászai

A Szegedi DÉMA Cipőgyár szabászai *egy hónap alatt 366 pár cipő felső részéhez szükséges bőrt takarítottak meg.* Ha mindegyik egyformán dolgozott volna, harminc és fél pár jutna egyre a megtakarításból. Képességük és tudásukhoz mérten azonban egyik szabász több, másik kevesebb megtakarítással dolgozott. Ha a mennyiséget nézzük, Szóráth András vezet

a bőr gazdaságos felhasználásában.

Az úgynevezett fekete velurból 946 decimétert „spórolt". Hogyan csinálta ezt? A felsőrész mintákat úgy forgatta az eléje kiterített bőrön, hogy a legkisebb részt is felhasználhatta. Régi szakember a szabászatban. Kitűnő szaktudással rendelkezik, azért mégis előfordul nála, hogy hibás bőrt is vág a felsőrészhez. Művezetője: Jávorkai Gyula is mondja, hogy ha munkájának minőségére még több gondot fordítana, akkor a legjobb dolgozója lenne az üzemrésznek.

A szabászaton minőségnél, mennyiségnél Fiát Jánost kell most a takarékosság legjobb mesterének tekinteni. Idős ember, akit egyszerűen Jani bácsinak szólítanak munkatársai. Sokan megtanulták már tőle a gazdaságos anyagfelhasználást. Kiss Jánosné dolgozik a vele szemközt lévő asztalnál. Egy esztendeje szabja a felsőbőrt. Ezt is ott tanulta a gyárban. Azelőtt bélésvágó volt és Fiát János tanította, hogyan bánjon a szabászkéssel.

— Még soha nem fizettem selejt térítést — mondja az asszony. — Megtanított Jani bácsi először a hibák megjelölésére, azután arra, hogyan számoljam ki, mit lehet kihozni a bőrből. Azt a fontos, — mondta mindig, — hogy előre lássam és tudjam is, mit akarok kiszabni egy tábla bőrből. Nagyon aprólékos tanítómester és ezért tudtam legutóbb egy hónap alatt betanított munkás létemre 300 deciméter felsőbőrt megtakarítani.

A tanítómester

hallotta ezeket a dícsérő szavakat, mégis úgy tett, mint ha Kiss Jánosné nem mondott volna semmit. Mikor azonban befejezte a beszédet, megszólalt.

— Kötelességem volt tanítani és most is szívesen teszem ezt bárkivel.

Nem szereti Fiát János, ha szemében dícsérik. De büszke arra, hogy tanítványai, — akik sokan vannak, — mind jól megállják helyüket. Az idős szakmunkás tanácsai mindig a munka előrehaladását segítik az üzemrészben. Kormányos Mária is szívesen fordul hozzá, ha valamit nem tud. Gyakorlatra ő a legfiatalabb a szabászaton. Februárban bízták meg a cipő felsőrészeinek szabásával.

— Nagyon ügyes lány, — dícséri a művezető. — Sok Kormányos Máriára lenne szükség a szabászaton.

Bámulatos gyorsan tanulta meg a szabász művészetét. Ezt elismeri mindenki az üzemrészben. Szűcs János gondjaira volt bízva, aki a legjobb tudása szerint tanította. Rajta kívül mások is szívesen segítették Kormányos Máriának, mert meghallgatta és meg is fogadta a tanácsokat. Az eredmény már az első hónap után mutatkozott.

— Megszerettem ezt a munkát. — így beszél Kormányos Mária. — Eleinte ügyetlen voltam, nem értettem semmihez. Hívtam mindig a szabászokat, s ha egy kis idejük volt, mindig segítettek. Szűcs János minőségi munkára tanított. Arra vagyok nagyon büszke, hogy amióta felsőbőrt szabok, mindig megtakarítással dolgoztam.

Kormányos Máriának a fekete velurból 245 deciméter volt a megtakarítása egy hónapban. Kiss Jánosnénak 300 deciméter. Ez jobb 10 deciméterrel, mint a tanítómesteré.

Az üzemrészben azonban még nem mindenki gondolkodik úgy, hogy a bőranyaggal takarékosan bánjon. Akad olyan is, aki nem törődik azzal, mennyi kárt okoz az üzemnek, az egész iparnak, a népnek, ha selejtet csinál. Papp Dezső régi szakmunkás. Felsőbőrt szabott legutóbb és összesen 374 deciméter bőrt hagyott kárba veszni egy hónap alatt. Figyelmeztették, hogy

vigyázzon munkájára,

s ne darabolja össze beosztatlanul az anyagot. Számtalanszor megmutatták neki, a mintákat hogyan igazítsa a bőrre. Nem fogadta meg az idősebb szakmunkások jóindulatú figyelmeztetését. Azt is elfelejtette, hogy egy évvel ezelőtt hasonló pazarlásért azt a büntetést kapta, hogy felsőbőrt nem szabhat. Nem számolt azzal sem, hogy legalább tízszeres kárt okozott az üzemnek, mint amennyi selejtbért megtérít. Az egész üzemrész munkáját lerontotta ezzel a tettével, mert miatta jónéhány pár cipő került a selejtbe.

A szabászat dolgozói elítélik Papp Dezső tettét, de azért azon iparkodnak, hogy helyrehozzák a hibát, mert eddig több hónapig megőrizték az élműhely kitüntetést és ennek megtartásához az az egyik feltétel, hogy kihasználjanak minden centiméter bőrt.

Jól kihasználják az anyagot a Hordójavítóban

A SZEGEDI HORDÓJAVITÓ VÁLLALAT

udvarán Kósa Sándor mérőléccel kezében sorraveszi a hosszúra vágott fahasábokat. Pontosan megtartja a kiadott méretet és úgy osztja be a hosszú fát, hogy minden részét kihasználják. Azt a fát, amelyik azután nagyhordónak nem alkalmas, kisebb vödörhöz, vagy káposztás dézsához használják fel.

— Jó az anyagkihasználásunk — mondja az üzem művezetője: Orosz elvtárs. — Elérjük a 93 százalékot is. Ez pedig ritka a kádár szakmában.

Nagyon gondos a műszaki ellenőrzés, segítés az üzemben. Igy elérték azt, hogy a dolgozók becsületbeli ügyüknek tartják a pontos munkát, és azon fáradoznak, hogy a lehető legkevesebb anyag vesszen kárba.

Földházi István a gépnél darabolja a hordódongához szükséges fát. Rendszerint hat-nyolc fajta sablon is van nála. Ő maga gondolkodik azon, hogyan adja ki a fahulladék nélkül egyik, vagy másik méretet. A sablont minden esetben alkalmazza, így egy-egy méretnél nincs eltérés. Az általa megkezdett munkát azután folytatják, s tovább takarékoskodnak, ahogyan egymásután következnek a munkafolyamatok.

HOSSZÚ ÉS SOK MŰVELETEN

megy keresztül a fa, amíg hordó, dézsa, vödör, vagy nagyobb víztároló lesz belőle. Ha mindegyik műveletnél akár csak egy centiméter is a hulladékba esne a fából, bizony kár származna belőle. A Hordójavító Vállalat munkásai azonban nem károsítják meg az államot, magukat. Ami megbecsülést eddig kivívtak maguknak jó munkájukért, azt meg is akarják tartani.

MÁR AZ ELMULT

negyedévben is készítettek új faedényeket. Nagyobbrészt azonban javítási munkák voltak náluk. Ebben a hónapban már teljesen új munkákon dolgoznak. Ennél az új áru készítésénél is ügyelnek nagyon az anyag gondos felhasználására. Veszeli József idős ember létére elsőrendű munkát végez, selejt nélkül. Boss Ferenc fenyőfadézsák készítéséhez fogott. Még fiatal munkás, de kifogás nélkül dolgozik. Sirokmán Miklós, Nagy Béla, Wirt Gyula és egytől egyig a Hordójavító Vállalat minden munkása tudja, hogy még a három centiméter széles és 20 centiméter hosszú fát is fel tudják használni kisebb hordók, vagy víztároló edények aljának, vagy dongájának. Ezért takarékoskodnak a fával!

Megnyílt a varsói értekezlet sajtóközpontja

Varsó (ADN) Kedden hivatalosan is megnyílt a varsói értekezlet sajtóközpontja, ahonnan szerdától kezdve a világ minden tájára eljutnak az értekezletről szóló sajtójelentések. A korszerűen berendezett sajtóközpontot a Lengyel Ujságíró Szövetség bocsátotta rendelkezésre és megtalálhatók benne mindazok a berendezések, amelyek megkönnyíthetik a külföldi tudósítók munkáját.

A béketábor országaiból mintegy 40 tudósító és vezető újságíró, közülük 17 szovjet újságíró érkezett. Legnagyobb részük már kedden Varsóban volt. A kapitalista országokból is sok tudósító érkezett meg, vagy jelentette be részvételét, köztük az Humanité, a Daily Worker, az Unita, valamint az AFP, az UP és a New York Times tudósítója.

Élüzem a Szegedi Nyomdaipari Vállalat

A Szegedi Nyomdaipari Vállalat dolgozói a felszabadulási versenyben, az első negyedévben kiváló munkát végeztek és ismét kiérdemelték az élüzem címet. A szegedi nyomdászok első negyedévi munkáját is sok hibátlan, szép kiállítású tudományos- és tankönyv dícséri. Ezért és a határidők pontos megtartásáért újból elismerést kaptak az Akadémiai és Tankönyvkiadó Vállalattól.

A sikert a vállalat vezetői és dolgozói együtt érték el. A vezetők biztosították a jó munka feltételeit. A munkát könnyebbé és jobbá tette új, korszerű munkatermek létrehozása, új anyagok, gépek biztosítása. Az öntőde tágas, világos és jól szellőztethető helyiségbe került. Befejezés előtt áll a helyi ipar legkorszerűbb bélyegzőkészítő üzemének építése is.

Továbbra is jól dolgoznak a szegedi nyomdászok, növelik az április 4 és május 1 tiszteletére elért eredményeiket. Például Rózsa Ferencné gépszedő 163 százalékot ért el. Teleki István lapgépszedő 12 százalékkal növelte teljesítményét és termelési átlaga 174 százalékra emelkedett. A kéziszedőknél Farkas János, Kozma István, Léber István is nagyszerű teljesítményt nyújtott. A matematikai szedőknél most Kardos Rudolf jár az élen 148 százalékkal, Simon Béla 146 százalékot teljesített. Varga Ferenc szedő mennyiségben és minőségben szép eredményt ért el. A kötészetben Vincze György, Kozma Istvánné, Mitrov Jánosné, Bene Gyula, a nyomó teremben pedig Szabó István, Vigh Ferenc és Szabó Sándorné is szép sikerrel tevékenykedik.

A Szegedi Nyomdaipari Vállalat dolgozói élüzemavató ünnepségüket május 14-én, szombaton tartják kultúrtermükben. További eredményes és jó munkát kívánunk az élüzem Nyomdaipari Vállalat dolgozóinak.

Hangverseny-sorozat a konzervatóriumban

— Hangverseny-sorozatot hirdet három bérleti előadásban a Filharmónia. Az előadások szombaton esténkint a Zenekonzervatóriumban lesznek. Május 14-én Garay György érdemes művész hegedűestje. Zongorán Rados Ferenc kísér. Május 28-án Hernádi Lajos érdemes művész zongora-estje. Június 11-én Fábry Edit operaénekesnő és Szász József hegedűművész hangversenye, közreműködik Bálint Ágnes. Bérletek 15—21 és 30 forintos árban az Országos Filharmónia Klauzál tér 2. szám alatti irodájában válthatók.

— **A Szegedi Nemzeti Színház közli,** hogy pénteken, május 13-án este 8 órakor kezdi a Székelyfonó és a Parasztbecsület előadását 7 óra helyett. Május 14-én, szombaton pedig a Kőszívű ember fiainak előadása este 6 órakor kezdődik.

— **Bábelőadás** lesz a Postás Kultúrotthonban vasárnap délelőtt 10 órakor. Belépőjegy 1 forint.

A HELSINKI Béke-Világtalálkozó előkészítésének jegyében a délafrikai béketanács május 16—22-ig békehetet rendez. A békehéten az utcákon asztalokat állítanak fel, amelyeken aláírásokat gyűjtenek a bécsi felhívásra.

Vasárnap aláírják az osztrák államszerződést

Moszkva (TASZSZ). Mint sajtójelentések már közölték, Bécsben május 2-a óta a Szovjetunió, Franciaország, az Egyesült Államok és Nagy-Britannia nagykövete Ausztria képviselőinek részvételével tanácskozást folytat. *A nagykövetek tanácskozásának az a feladata, hogy befejezze a független és demokratikus Ausztria helyreállításáról szóló államszerződés szövegének előkészítését arra, hogy azt a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország, valamint Ausztria külügyminisztere megtárgyalja és aláírja.*

Tekintve, hogy a nagyköveteknek a szerződési szöveg összeegyeztetésével kapcsolatos munkája befejezéséhez közeledik, W. *Hayter,* Nagy-Britannia moszkvai nagykövete május 9-én megküldte V. M. *Molotovnak,* a Szovjetunió külügyminiszterének, J. F. *Dulles* amerikai külügyminiszter, A. *Pinay* francia külügyminiszter és *MacMillan* angol külügyminiszter üzenetét. *Ebben az üzenetben a három említett hatalom minisztere azt javasolja, hogy az osztrák államszerződést május 15-én Bécsben írják alá azzal, hogy erre az időpontra minden elkészül és hogy május 14-én a négy hatalom külügyminiszterei nemhivatalos eszmecserét folytassanak.*

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere W. Hayter moszkvai angol nagykövet útján május 10-én megküldte válaszát Dulles amerikai, Pinay francia és MacMillan angol külügyminiszternek. *A válaszban az áll, hogy a találkozónak általuk javasolt időpontja elfogadható és hogy ő, V. M. Molotov május 14-én Bécsbe érkezik és résztvehet a nemhivatalos eszmecserén.* V. M. *Molotov* azt is közölte, *megelégedéssel fogadja a három nyugati hatalom külügyminiszterének azt a javaslatát, hogy május 15-én Bécsben írják alá az osztrák államszerződést.*

Tudományos ülésszak a Szegedi Tudományegyetemen

A Szegedi Tudományegyetem Természettudományi Karán a hazánk felszabadulásának 10. évfordulója alkalmából rendezett tudományos ülésszak tovább folytatódik. Szerdán délután 5 órakor a Bölcsészettudományi Kar nagy előadótermében zajlott le a logikai vita, melyet Klamár László akadémikus, egyetemi tanár, Kossuth-díjas vezetett.

A tudományos ülésszak ma is tart. Déli 12 órakor Koczka Károly aspiráns védi meg kandidátusi disszertációját. (Címe: Aminoalkoholok sztereospecifikus reakciói.) Ez a vita különösen azért jelentős, mert a szegedi egyetemen most vitatnak meg először kandidátusi disszertációt. A vita a Szerveskémiai Intézet Beloiannisz téri tantermében lesz. Ma délután 5 órakor Fodor Gábor akadémikus, egyetemi tanár, kétszeres Kossuth-díjas tart előadást «Új módszerek és eredmények a szénvegyületek térkémiájában» címmel a Szerves Kémiai Intézet Beloiannisz téri tantermében.

A NAGY SZOVJET Enciklopédia 31-ik kötete megérkezett Magyarországra a Horizont üzletekbe.

Zsombó olyan most, mint a virágoskert

A szegedi járáshoz tartozó Zsombó határában járva az embert kimondhatatlan öröm fogja el, amikor látja az egyfolytában elterülő sok gyönyörű gyümölcsöst és szőlőt, s a földeken dolgozó termelőket.

Az almafák egyrésze most van teljes virágzásban, s a kis virágok illata betölti az egész határt. A zsombóiak nagy szeretettel és hozzáértéssel művelik gyümölcsöseiket és szőlőföldjeiket. A szőlő tavaszi munkáit már befejezték. A szilva-, ringló- és körtefákat is bepermetezték a sziromhullás után a poloskaszagú szilvadarázs kártétele ellen, de az almafák sziromhullás utáni permetezésére szintén felkészültek.

A zsombóiak mindent elkövetnek, hogy továbbfejlesszék a gyümölcs- és szőlőtermelést; erre bizonyság az, hogy az idei tavaszon is sokan telepítettek szőlőt és őszibarackost. A zsombói „Béke" Termelőszövetkezet különösen kitűnik jó munkájával, s példamutatásával. A tsz tagsága a tavasz folymán 2 hold őszibarackost és 1 hold almatermésű gyümölcsöst telepített. Most az az elhatározásuk, hogy ősszel újabb 8 hold őszibarackost létesítenek.

A község a többi mezőgazdasági munkában sem maradt el. Legszebb a rozsvetésük, amely a napokban már kihányta a kalászait. Ahogy a szél fújja, úgy hullámzik, mint a haragoszöld tenger.

A község parasztsága a kukoricát is jórészt elvetette. Elmondható, hogy a kukoricavetésnél Zsombón majdnem mindenki alkalmazta a fészektrágyázást. Heterózis tengerit is többen vetettek, mert tudják, hogy ezáltal több termést várhatnak.

Asbóth Elemér
agronómus

Szegedi jegyzetek

Tavasz — a Tavasz utcában

Beköltözött a tavasz, — a Tavasz utcába is. A felszabadulásunk ünnepére elültetett kis fák kihajtottak, vékony, barna törzsükön apró, zöld levélkék bontogatják szárnyaikat. Igy van ez másutt is városunkban, de most csak itt nézzünk szét ebben a rókusi utcában, amely egyébként semmivel sem különbözik Szeged akármelyik egyszerű lakósorától.

Miért pont ebben az utcában?

Mert a Kossuth Lajos sugárútról befordulva kedves kép tárul elénk: a házak előtt fehérre meszelt kövekkel körülrakott virágágyak, árvácska, kéknefelejcs pompázik bennük, fehérre meszelve a fiatal fák törzsei is, tövükben a föld körben feltöltögetve, — látszik a gondos kezek munkája. A kicsit is érdeklődő, nyitott szemmel járó embernek ez a jelenség — különösen, ha szegedi! — éppen elég ahhoz, hogy elkezdjen kutatni: kik csinálták, mi indította őket erre? Mert sajnálattal kell bevallanunk, hogy a mi városunk utcái nem valami szépek. Gondozatlanok, sőt nemrégen még az állatok is szabadon legelhettek rajtuk.

A Tavasz utcaiak május 1-ére parkosították házaik elejét. A legszebb a 18. szám előtt, — itt lakik Fodor Béláné tanácstag. Bekopogunk hozzá. Délelőtt van, fél tizenegy.

— Éppen most jöttem vissza a piacról, meg a tanácstól — mondja, miközben székkel kínál bennünket. — Jaj, nagyon örülünk, hogy a második kerület kapta meg a május elsejei díszítési versenyben a vándorzászlót. Mondta is Csúri elvtárs, a tanácselnökünk, hogy a győzelemben nekünk is részünk van. Hát bizony igazán szépen feldíszítettük a házainkat, meg az elejét, különösen itt, a Tavasz utcában. Igy tiszteltük meg a munka ünnepét, tavaszt varázsoltunk az utcánkba. Látták volna, hogy szorgoskodtak a házak lakói. Hozták a virágokat, közösen meszeltünk, díszítettünk. Mondták is a szomszédok a múlt szombaton, amikor a beszámolómat tartottam, hogy az újság rólunk is írhatna...

Itt elmosolyogja magát, aztán a konyhakredenc egyik fiókját nyitja ki.

— Ez a tanácstagi íróasztalom — fordul vissza nevetve.

Egy papírlapot mutat: jegyzőkönyv, s bele van írva, hogy a beszámolón megköszönték Fodornénak választói mindazt, amit eddig értük tett —, hogy például éppen a Tavasz utcában most május elsejére két keresztjárdát is kiköveztek, — ez már a községpolitikai tervből valósult meg.

Magáról szerénységből nem szívesen szól, — a szomszédok mesélték, hogy a minap vagy húsz piciny gyerek a Damjanich utca sarkán lévő óvodából felkereste Fodornét. Hatalmas virágcsokrot hoztak néki. Sajnálták, hogy nem volt otthon a „tanácstag néni", mert meg akarták köszönni azokat a nagyon kedves játékokat, amit ő szerzett nékik a NIVÓ szövetkezettől. Ugyanezt tette Fodorné a Hétvezér utcai óvodásoknak is és még sok egyebet.

Az őszhajú asszonytól a kapuban válunk el.

— Látják, ott a Zákány utca sarkán most tatarozzák a házat. Parkettázzák a lakásokat, új fáskamrákat építettek. Ahogy befejezték a munkát jönnek ide, a Hétvezér utca sarkára. Itt is ugyanezt teszik. A Kossuth Lajos sugárúton új élelmiszerüzletünk van. Nemsokára lesz ugyancsak a Tavasz utca sarkán rövidáru bolt is. Ez pedig csak egy utca Szegeden, s mégis menynyi mindent kapott és kap most tavasszal is. Házaink előtt a virágokat pedig öntözzük, újabbakat ültetünk el, dolgozunk szorgalmasan, hogy mindig tavasz legyen a mi utcánkban.

Markovits Tibor